

Pesti Központi Kerületi Bíróság
22.P.86868/1990/23.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pesti Központi Kerületi Bíróság
a Budapesti 34. számú Ügyvédi Munkaközösség /1085 Budapest, Kőlcsey
u.4. Ügyintéző: dr. Hetényi Géza ügyvéd/ által képviselt
lakos I. rendű

a Szentendrei Ügyvédi Munkaközösség /2000 Szentendre, Városház
tér 2., Ügyintéző: dr. Strasszer Tibor ügyvéd/ által képviselt
lakos II. rendű

dr. F.
lakos IV. rendű, valamint

a Budapesti 18. számú Ügyvédi Munkaközösség /1065 Budapest, Nagy-
mász u. 28., Ügyintéző: dr. Kelemen Adám ügyvéd/ által képviselt
lakos III. rendű továbbá

a személyesen eljáró dr. Strasszer Tibor budapesti /1061 Előzt
Ferenc tér 10. száma előtti/ lakos V. rendű felperesnek

a dr. Horgosi Gabriella jogtanácsos által képviselt
Pallas Könyv és Lapkiadó Vállalat /1073 Budapest, Lenin krt 9-11./
alperes elleni

személyiségjog megsértésének megállapítása iránti perében meghozta
a következő

i t é l e t e t:

A bíróság megállapítja, hogy az alperes a kiadásában megjelent
Ring című hetilap 1990. február 21-i számában az I. rendű fel-
peresre, az 1990. január 31-i, február 7-i, február 14-i és február
21-i számában a II. rendű felperesre, az 1990. január 31-i,
február 7-i és február 14-i számában a III. rendű felperesre,
az 1990. február 7-i számában a IV. rendű felperesre és az 1990.
február 14-i számában az V. rendű felperesre vonatkozó valótlan
és sértő állítások közzétételével a felperesek jóhírnévhez fűződő
jogát megsértette.

A bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltja és kötelezi
az elégtételadás körében hogy 15 napon belül jelentesse meg az
előbbi szövegű közleményt a Magyar Nemzet című napilapban.

"A Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletében megállapította,
hogy a kiadásunkban megjelent Ring című hetilap 1990. január
31-i, február 7-i, 14-i és 21-i számában a Magyar Maffia című
cikksorozatban írott, a per felperesekre
dr

és dr. Strasszer Tiborral a vonatkozó valótlan állításokkal a felpe-
resnek jóhírnévhez fűződő jogát megsértették és ezért az érintettek

től elnézést kérünk - Pallas Könyv és Lapkiadó Vállalat."

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 50.000 forintot és annak 1990. február 21. napjától a kifizetésig járó évi 20 %-os kamatot, a II. rendű felperesnek 300.000 forintot és annak 1990. február 14. napjától a kifizetésig járó évi 20 %-os kamatot, a III. rendű felperesnek pedig szintén 300.000 forintot és annak 1990. február 14. napjától a kifizetésig járó évi 20 %-os kamatot.

Ezt meghaladóan a bíróság az I. és II. rendű felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek - az öt képviselő Ügyvédi Munkaközösség pénztára útján - 5000 forint, a II. és IV. rendű felperesnek - szintén az öket képviselő Ügyvédi Munkaközösség pénztára útján - 13.000 forint, a III. rendű felperesnek - az öt képviselő Ügyvédi Munkaközösség pénztára útján - 18.000 forint, az V. rendű felperesnek pedig 1400 forint perköltséget.

A fő nem rótt kereseti illetékből 4200 forintot az I. rendű felperes, 12.000 forintot a II. rendű felperes, a fennmaradó 40.000 forintot pedig az alperes köteles - külön felhívásra - az államnak megfizetni.

Ezen ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz intézett de a bíróságnál 6 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes kiadásában megjelent Ring című hetilapban 1990. január 24-től "Magyar Maffia" címmel egy sorozat indult, melyben a magát Józsefvárosi Névtelennek nevező szerző bűnözőket, azaz a Rákóczi tér környékén tevékenykedő prostitúáltakat, "attriciket", szobáztárakat és az általuk elkövetett bűncselekményeket kívánta bemutatni.

Az 1990. február 21-én megjelent 3-os számban szereplő írás név szerint megnevezi az I. rendű felperest és azt is, hogy a VIII. kerület, József körút 31. szám alatt van műszaki kereskedése. Az írás szerint az I. rendű felperes a bűnözők sorában az egyik legnevesebb, három lányt is futtat a Rákóczi téren és az újságban ábrázított cikkek egyik részét vagy lopták, vagy valutáért vásárolták.

A II. rendű felperes a cikksorozat valamennyi részében szerepel, de a 3. részben, az 1990. február 7-én megjelent 6-os számban szerepel először név szerint. A két első írásban is szó van róla /először név nélkül, majd csak keresztnévét említve/, így az olvasó az írás olvasásáig azonosítani tudja a nevét még nem említett korábbi számokban szereplő személlyel.

A szerző szerint a II. rendű felperes Rákóczi téri prostituált, az ottani "maffia" tagja, sőt egyik vezetője, akinek a rendőrséggel kitűnő kapcsolatai vannak és ennek köszönhető, hogy a rendőrtisztok egy része az ügyeit fedezi, s a kiderített ügyeket is ad huta teszik. Az írásokban szerepel az is, hogy a II. rendű felperes feltehetően kábítószert átvéve, rendszeresen a "kocsiáron" köröz kocsijával és ott szerzi fel klienseit, valamint több rablásban is részt vett, s hogy szerepe volt a Rákóczi téri vásárosonak 1988. május 6-án történt ledágolásában, illetve annak felgyújtásában.

A III. rendű felperest a szerző a február 7-i 6-os, a február 14-i 7-es számban nevezi meg név szerint, de pontosan azonosíthatóan szerepel a január 31-i számban is. Az írás szerint a III. rendű felperes piacfelügyelő a Rákóczi téri vásároson, ahol kuplerájt tart fenn, azaz a piacfelügyelet helyiségeiben szobáztat, ezen kívül a szerző szerint ő is - barátnőjével, a II. rendű felperessel együtt - több rablásban vett részt.

A IV. rendű felperes a február 7-i számban szerepel /név szerint megnevezve/, s itt szó van arról hogy a VIII. kerület, Bózsef körút 33. szám alatti házban "szobáztat".

Az V. rendű felperest több rész is említi /szintén név szerint/, s a február 14-i számban szerepel az, hogy a cikk szerint bűnöző életmódot folytató II. rendű felperes ügyeit intézi.

Az előbbi írások szerzője Vicsotka Mihály volt, aki információit B. J. szerezte. B. J. 1975-ig rendőrtiszt volt, azt követően pedig tanácsai szerveknél dolgozott. Innen, tehát munkatársaként ismerik - a felperesek közül egyedül - a II. rendű felperest.

B. J. a cikk író rendelkezésre bocsátott adatait a Rákóczi téri prostituáltjai között végzett "adategyűjtés" során szerezte a felperesekre vonatkozó információit azonban - nevéken és néhány személyes körülményen kívül - teljes mértékben alaptalanok, így az írások felpereseket érintő idézett, tehát a bűncselekmények elkövetésére utaló, sőt azt több ízben határozottan állító részeit is valótlannak.

X B. J. a felperesek az írásokban szereplő többi személy tevékenységéről a rendőrhatóságokat tájékoztatta a felperesek ellen azonban semmiféle büntető eljárás nem indult.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság a cikkben szereplő miatt állapítsa meg jóhírnevük megsértését, továbbá hogy az alperes további jogsértéstől tiltsa el, és kötelezze megfélemlítő eljárást adására, ezen kívül az I. rendű felperes vagyoni, illetve nemvagyoni kártérítés címén 120.000 forint és annak 1990. február 21-től járó törvényes mértékű kamatait, a II. rendű felperes nem vagyoni kár-pótlás címén 500.000 forint és annak 1990. február 14-től, a III. rendű felperes pedig ugyan-e címén 300.000 forint és annak ugyancsak február 14-től járó törvényes mértékű kamatait erejéig is kérte az alperes marasztalását, és végül min-

Jegyik felperes igényt tartott felmerült perköltségeire is.

Az alperes a kereset teljes elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

A bíróság a felek előadása, a meghallgatott tanúk vallomása és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján megállapította hogy a felperesek keresete a jogsértés megállapítására irányuló kérelem esetében teljes egészében, a kártérítési igények esetében pedig nagyobb részt alapos.

A Ptk 75.§-ának /1/ bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, a jogok a törvény védelme alatt állnak, a 78.§ /1/ bekezdése szerint pedig a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. Ugyan a törvényhely /2/ bekezdése szerint a jóhírnév sérelmét jelenti, különösen az, ha valaki más személyre vonatkozó, azt cártó, valótlan tényről állít, híreztet vagy való tényre hamis szinben tártat fal.

A cikksorozat idézett részei nem vitásan súlyosan sértő állításokat tartalmaznak a felperesekre vonatkozóan. Ezen állítások valóságának bizonyítása a Pp 164. §-ának /1/ bekezdése értelmében az alperest terhelté, aki annak azonban egyáltalán nem tudott eleget tenni hiszen a felperesek következtető tagadásával szemben a szerző informátorának azaz Bíró Jánosnak az előadása és az általa szerzett, de nem igazolható "adatok" ehhez nyilvánvalóan nem elégségesek.

A bíróság ezért a Ptk 84.§-ának /1/ bekezdése a/ pontja alapján megállapította a jogsértés megtörténtét, a b/ pont szerint az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és a c/ pont alapján a rendelkező részben írtak szerint az egy a kiadásában megjelendő összeges napilapban megjelentetendő nyilatkozattal elégtétel adására is kötelezte, ez utóbbinál figyelembe véve azt, hogy a Ring című hetilap időközben megszűnt.

A bíróság az előbbi törvényhely e/ pontja szerint kártérítésre, méghozzá a Ptk 354.§-a szerinti nem vagyoni kárpótlás megfizetésére is kötelezte az alperest.

Az I. rendű felperes először vagyoni kártérítés címén kérte az alperes marasztalását, állítva hogy az őt érintő irás megjelentése óta üzletének forgalma erőteljesen visszaesett.

A bíróság a kérdéssel kapcsolatban igazságügyi könyvszakértői véleményt szerzett be, mely azonban a felperes állításait nem támasztotta alá. Igaz ugyan hogy az I. rendű felperes üzletében az elmúlt év hasonló időszakához képest visszaesés következett be, de ennek oka az időközbeni profilváltás miatt nem állapítható meg, az viszont tény, hogy ugyan annyi jövedelem kivétel történt ebben az évben és még korábban, így nem állítható sem az hogy jövedelemvesztésébe lenne és az sem hogy az /ha fennállna/ is/ összefüggésben lenne a perbeli cikksorozattal.

A bíróság osztja azonban azt az I. rendű felperesi álláspontot hogy az ő esetében is fennállnak a nemvágyoni kárpótlás feltételei, nyilvánvaló ugyanis hogy életvitelét súlyosan megnehezítette az alperes által elkövetett igen durva jogsértés hiszen állata továbbra is változatlan helyen a Rákóczi tér mellett van és az irásokat ismerő környékeliekkel nap mint nap találkoznia kell.

A bíróság tehát indokoltan találta az I. rendű felperes kártérítési igényét, de annak összegszerűségét csak 80.000 forint erejéig látta megalapozottnak, figyelemmel arra is hogy a nyilvánvaló joghátrány részletesebb körülményeit az I. rendű felperes nem bizonyította.

A bíróság a II. és a III. rendű felperes javára is megítélt nemvágyoni kárpótlást a II. rendű felperes javára keresethez képest szintén csökkentett összegben, a III. rendű felperes javára pedig azzal egyező összegben, tehát 300.000-300.000 forint erejéig. Mind a II. mind a III. rendű felperes esetében a bíróság az összegszerűség megállapításakor figyelemmel volt a jogsértés rendkívül durva jellegére, arra hogy a jogsértés valójában nem is csak a jóhírnév, de a becsület és az emberi méltóság megsértésére is alkalmas volt, továbbá arra is hogy a cikkben írtak igen széles körben ismertté váltak, a II. rendű felperessel pusztán a munkája révén kapcsolatban álló személyek is arról tudomást szereztek arra rákérdeztek, a III. rendű felperes esetében pedig munkatársai és munkahelyi vezetői is tudomást szereztek arról írtakról, a szakról ezeket kellett adnia.

A bíróság hangsúlyozza azt is hogy a társadalmi életben való részvétel súlyos nehezítettségét okozza a fentiekben tulajdonos az is hogy a rendkívül sértő és teljes mértékben alaptalan állítások, azok közreadásának módja miatt meglehetősen nehézzé teszik az védekezést hiszen a valótlan állítások olyan valós adatok közé ágyazva szerepelnek, melyek a felpereseket nem vagy csak felületesen ismerő személyekben is kétséget ébreszthetnek. Az olvasó a sok konkrétum /nevek, helyszínek, időpontok stb/ láttán azt gondolhatja hogy mindennek mégis van valami valóság-alapja és csodálkozását legyűrheti az a köztudott tény hogy a Rákóczi tér és környéke - a rendőrség időkénti fellépése ellenére - továbbra is a bűnözők egyik melegágya.

Mind a családi mind a baráti körben /ahol a cikkcsoport az alperes szerint ténylegesen eladott alacsony példányszám ellenére is ismert volt/ rendkívüli kelletlen sértetést és a kapcsolattartásban kifejezett nehezítettségét okoz, ha egy tisztességes és felelősségteljes munkát végző személynek kell mintegy magyarázatot adni arra, hogy miért szerepel a neve egy közismert lapban mint szíves és rendkívül súlyos bűncselekmény elkövetője.

A bíróság a fentiek alapján tehát a felperesek kártérítési igényének - részben csökkentett összegben - helyt adott, a a

meresztalási összegek után az alperes a Ptk 360.§-ának /1/ és /2/ bekezdése, illetve 301.§ /1/ bekezdése alapján a törvényes értékű kamatok megfizetésére is kötelezte.

A bíróság az I. és a II. rendű felperes esetében a Pp 81.§-ának /2/ bekezdése, a III-IV-V. rendű felperes esetében pedig a 78.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesek részben lerótt kereseti illetékből és ügyvédi munkadíjból az V. rendű felperes esetében a saját ügyében eljáró ügyvéd javára megítélhető munkadíjból/ - adódó perköltségek megfizetésére is.

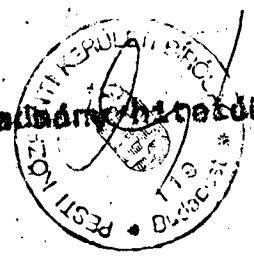
Az I-II. és III. rendű felperes személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték visszatérő szülő rendelkezés a 6/1986./VI.26./ IM-zású rendelet 13.§-ának /2/ bekezdésén alapul.

Budapest, 1990. október 30.

Az aláírásban akadályozott Horvai József és Sándor Berna népi Ülnökök helyett is.

dr. Condoe Gabriella ek.
a tanács elnöke

A kiadvány hiánytalanul:

1990. 10. 30.